

บทที่ 3

ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและตรวจสอบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงาน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยดังกล่าว โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นโดยทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.2 ผลการวิเคราะห์ค่ามัธยฐานเลขคณิต (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) ค่าความเบ้ (skewness) ค่าความโด่ง (kurtosis) ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) ของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงาน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงาน

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความตรงของมาตรวัดการประเมินตนเองระหว่างมาตรวัดแบบ 4 มิติ (4-dimensional scale) และมาตรวัดแบบเอกมิติ (unidimensional scale)

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงานและความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล และการทำความเข้าใจเกี่ยวกับผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความสะดวกยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกำหนดสัญลักษณ์แทนความหมาย ดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติ

N	หมายถึง	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม
M	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยคะแนนตัวแปร
SD	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนตัวแปร
max	หมายถึง	คะแนนสูงสุด
min	หมายถึง	คะแนนต่ำสุด

CV	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย
SK	หมายถึง	ค่าความเบ้
KU	หมายถึง	ค่าความโด่ง
	หมายถึง	ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนโค-สแควร์
X	หมายถึง	เมทริกซ์พารามิเตอร์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ x
Y	หมายถึง	เมทริกซ์พารามิเตอร์น้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรสังเกตได้ y
	หมายถึง	เมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุทางตรงจากตัวแปรภายนอกแฝงไปยังตัวแปรภายในแฝง
β	หมายถึง	เมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุระหว่างตัวแปรภายในแฝง
Φ	หมายถึง	เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรภายในแฝง K ขนาด
Ψ	หมายถึง	เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อน Z ขนาด
Θ_{δ}	หมายถึง	เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนในการวัดของตัวแปรภายนอกสังเกตได้ x
Θ_{ε}	หมายถึง	เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมระหว่างความคลาดเคลื่อนในการวัดของตัวแปรภายในสังเกตได้ y
b	หมายถึง	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย
b _{sc}	หมายถึง	ค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน
R ²	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การทำนาย (coefficient of determination)
R	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ
df	หมายถึง	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ
p	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
RMR	หมายถึง	ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ
GFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (good of fit index)
AGFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (adjust goodness of fit index)
TE	หมายถึง	อิทธิพลโดยรวม
DE	หมายถึง	อิทธิพลทางตรง
IE	หมายถึง	อิทธิพลทางอ้อม

Std TE	หมายถึง	อิทธิพลโดยรวมมาตรฐาน
Std DE	หมายถึง	อิทธิพลทางตรงมาตรฐาน
Std IE	หมายถึง	อิทธิพลทางอ้อมมาตรฐาน

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรแฝง

CSE4	หมายถึง	ตัวแปรแฝงการประเมินแก่ตนเองแบบ 4 มิติ
CSE1	หมายถึง	ตัวแปรแฝงการประเมินแก่ตนเองแบบเอกมิติ
STRES	หมายถึง	ตัวแปรแฝงความเครียดในการทำงาน
BURN	หมายถึง	ตัวแปรแฝงความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน
JOBSAT	หมายถึง	ตัวแปรแฝงความพึงพอใจในการทำงาน

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรสังเกตได้

EST	หมายถึง	การเห็นคุณค่าในตนเอง
EFF	หมายถึง	การรับรู้ความสามารถของตนเอง
LOC	หมายถึง	ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง
STA	หมายถึง	ความมั่นคงทางอารมณ์
CSE	หมายถึง	การประเมินแก่ตนเอง
TIM	หมายถึง	ความกดดันด้านเวลา
ANX	หมายถึง	ความวิตกกังวล
EXH	หมายถึง	ความอ่อนล้าทางอารมณ์
DEP	หมายถึง	การลดค่าความเป็นบุคคลของผู้อื่น
RPA	หมายถึง	การลดค่าความสำเร็จของตนเอง
JSAT	หมายถึง	ความพึงพอใจในการทำงานโดยรวม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถามและค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลความพึงพอใจในการทำงาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในตอนนี้ประกอบด้วย 2 ส่วน ส่วนแรก ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย โดยการนำเสนอค่าสถิติการแจกแจงความถี่ และร้อยละ ส่วนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงาน ได้แก่ ค่ามัชฌิมเลขคณิต (mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard

deviation) ค่าสูงสุด (max) ค่าต่ำสุด (min) ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) ค่าความเบ้ (skewness) ค่าความโด่ง (kurtosis) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะการกระจายและการแจกแจงของตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัวแปร

1.1 ผลการวิเคราะห์เบื้องต้น (การแจกแจงความถี่และร้อยละ) ตามคุณลักษณะภูมิหลังของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

จำนวนตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้จำนวน 677 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 67.65 และ 32.35 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-29 ปี จำนวน 356 คน รองลงมาคืออายุระหว่าง 30-39 ปี จำนวน 137 คน อายุระหว่าง 40-49 ปี จำนวน 130 คน และอายุระหว่าง 50-59 ปี จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 52.58, 20.24, 19.20 และ 7.98 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 554 คน รองลงมาคือระดับปริญญาโท จำนวน 99 คน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย/ประกาศนียบัตรวิชาชีพ จำนวน 13 คน และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง/อนุปริญญา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 81.83, 14.62, 1.92 และ 1.63 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด จำนวน 463 คน รองลงมาคือสถานภาพแต่งงาน/อยู่ด้วยกัน จำนวน 202 คน และหม้าย/หย่า/แยกกันอยู่ จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 68.39, 29.84 และ 1.77 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุงานระหว่าง 1-5 ปี จำนวน 315 คน รองลงมาคืออายุงานระหว่าง 16-20 ปี จำนวน 97 คน อายุงานต่ำกว่า 1 ปี จำนวน 85 คน อายุงานระหว่าง 11-15 ปี จำนวน 76 คน อายุงานมากกว่า 20 ปี จำนวน 75 คน และอายุงานระหว่าง 6-10 ปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 46.53, 14.33, 12.55, 11.23, 11.08 และ 4.28 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีอัตราเงินเดือน 10,000 – 20,000 บาท จำนวน 333 คน รองลงมาคืออัตราเงินเดือนมากกว่า 30,000 บาท จำนวน 187 คน 20,001 – 30,000 บาท จำนวน 144 คน และต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 49.19, 27.62, 21.27 และ 1.92 ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างมาจากธนาคาร A จำนวน 126 คน ธนาคาร B จำนวน 117 คน ธนาคาร C จำนวน 112 คน ธนาคาร D จำนวน 112 คน ธนาคาร E จำนวน 108 คน และธนาคาร F จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 18.61, 17.28, 16.54, 16.54, 15.96 และ 15.07 ตามลำดับ รายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 19

ตารางที่ 19 จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามคุณลักษณะภูมิหลัง

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	219	32.35
หญิง	458	67.65
รวม	677	100.00
2. อายุ		
20 – 29 ปี	356	52.58
30 – 39 ปี	137	20.24
40 – 49 ปี	130	19.20
50 – 59 ปี	54	7.98
รวม	677	100.00
3. ระดับการศึกษา		
มัธยมศึกษาตอนปลาย / ประกาศนียบัตรวิชาชีพ	13	1.92
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง / อนุปริญญา	11	1.63
ปริญญาตรี	554	81.83
ปริญญาโท	99	14.62
รวม	677	100.00
4. สถานภาพสมรส		
โสด	463	68.39
แต่งงาน / อยู่ด้วยกัน	202	29.84
หม้าย / หย่า / แยกกันอยู่	12	1.77
รวม	677	100.00
5. อายุงาน		
ต่ำกว่า 1 ปี	85	12.55
1 – 5 ปี	315	46.53
6 – 10 ปี	29	4.28
11 – 15 ปี	76	11.23
16 – 20 ปี	97	14.33
มากกว่า 20 ปี	75	11.08
รวม	677	100.00

ตัวแปร	จำนวน	ร้อยละ
6. อัตราเงินเดือน		
ต่ำกว่า 10,000 บาท	13	1.92
10,000 – 20,000 บาท	333	49.19
20,001 – 30,000 บาท	144	21.27
มากกว่า 30,000 บาท	187	27.62
รวม	677	100.00
7. สถานที่ทำงาน		
ธนาคาร A	126	18.61
ธนาคาร B	117	17.28
ธนาคาร C	112	16.54
ธนาคาร D	112	16.54
ธนาคาร E	108	15.96
ธนาคาร F	102	15.07
รวม	677	100.00

1.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงาน

การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในการศึกษาโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงานจำนวน 11 ตัวแปร สรุปได้ดังนี้

ตัวแปรสังเกตได้ของการประเมินตนเองแบบ 4 มิติ (CSE4) ประกอบด้วย การเห็นคุณค่าในตนเอง (EST) การรับรู้ความสามารถของตนเอง (EFF) ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง (LOC) และความมั่นคงทางอารมณ์ (STA) ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยสูง (3.47 - 3.93) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) อยู่ระหว่าง 0.42 - 0.51 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) อยู่ระหว่าง .11 - .15 ตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะเบ้ซ้าย โดยมีค่าความเบ้ (SK) ตั้งแต่ -0.41 ถึง -0.10 และมีค่าความโด่งต่ำกว่าโค้งปกติ (platykurtic) โดยมีค่าความโด่ง (KU) ตั้งแต่ 0.38 ถึง 1.31 แสดงว่าตัวแปรเหล่านี้มีการกระจายของข้อมูลมาก

ตัวแปรสังเกตได้ของการประเมินแก่นแท้ของตนเองแบบเอกมิติ (CSE1) มีค่าเฉลี่ยสูง (3.63) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.46 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) เท่ากับ .13 ตัวแปรมีการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะเบ้ซ้าย โดยมีค่าความเบ้ (SK) เท่ากับ -0.08 และมีค่าความโด่งต่ำกว่าโค้งปกติ (platykurtic) โดยมีค่าความโด่ง (KU) เท่ากับ 1.05 แสดงว่าตัวแปรเหล่านี้มีการกระจายของข้อมูลมาก

ตัวแปรสังเกตได้ของความเครียดในการทำงาน (STRES) ประกอบด้วย ความกดดันด้านเวลา (TIM) และความวิตกกังวล (ANX) ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยปานกลาง (2.72 - 3.04) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) อยู่ระหว่าง 0.70 - 0.71 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) อยู่ระหว่าง .23 - .26 ตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะเบ้ขวา โดยมีค่าความเบ้ (SK) ตั้งแต่ 0.08 - 0.31 และมีค่าความโด่งต่ำกว่าโค้งปกติ (platykurtic) โดยมีค่าความโด่ง (KU) ตั้งแต่ -0.39 ถึง 0.08 แสดงว่าตัวแปรเหล่านี้มีการกระจายของข้อมูลมาก

ตัวแปรสังเกตได้ของความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน (BURN) ประกอบด้วย ความอ่อนล้าทางอารมณ์ (EXH) การลดค่าความเป็นบุคคลของผู้อื่น (DEP) การลดค่าความสำเร็จของตนเอง (RPA) ส่วนใหญ่มีค่าเฉลี่ยต่ำ (2.18 - 2.60) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) อยู่ระหว่าง 0.50 - 0.81 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) อยู่ระหว่าง .22 - .31 ตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะเบ้ขวา โดยมีค่าความเบ้ (SK) ตั้งแต่ 0.24 - 0.40 และมีค่าความโด่งต่ำกว่าโค้งปกติ (platykurtic) โดยมีค่าความโด่ง (KU) ตั้งแต่ -0.15 ถึง 1.28 แสดงว่าตัวแปรเหล่านี้มีการกระจายของข้อมูลมาก

ตัวแปรสังเกตได้ของความพึงพอใจในการทำงาน (JOBSAT) มีค่าเฉลี่ยปานกลาง (3.47) มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) เท่ากับ 0.61 ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (CV) เท่ากับ .18 ตัวแปรมีการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะเบ้ซ้าย โดยมีค่าความเบ้ (SK) เท่ากับ -0.20 และมีค่าความโด่งต่ำกว่าโค้งปกติ (platykurtic) โดยมีค่าความโด่ง (KU) เท่ากับ 0.04 แสดงว่าตัวแปรเหล่านี้มีการกระจายของข้อมูลมาก

ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 20

ตารางที่ 20 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลความพึงพอใจในการทำงาน (N = 677)

ตัวแปร	M	SD	min	max	CV	SK	KU
การประเมินแก่นแท้ของตนเองแบบ 4 มิติ (CSE4)							
EST	3.93	0.46	1.93	5.00	.12	-0.41	0.81
EFF	3.82	0.46	2.07	5.00	.12	-0.10	0.86
LOC	3.74	0.42	1.83	4.83	.11	-0.22	1.31
STA	3.47	0.51	1.71	5.00	.15	-0.17	0.38
การประเมินแก่นแท้ของตนเองแบบเอกมิติ (CSE1)							
CSE	3.63	0.46	1.50	5.00	.13	-0.08	1.05
ความเครียดในการทำงาน (STRES)							
TIM	3.04	0.71	1.00	4.91	.23	0.08	-0.39
ANX	2.72	0.70	1.00	4.91	.26	0.31	0.08
ความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน (BURN)							
EXH	2.60	0.81	1.00	5.00	.31	0.40	-0.12
DEP	2.18	0.62	1.00	4.36	.28	0.24	-0.15
RPA	2.23	0.50	1.00	4.82	.22	0.24	1.28
ความพึงพอใจในการทำงาน (JOBSAT)							
JSAT	3.47	0.61	1.46	5.00	.18	-0.20	0.04

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงาน

การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงาน เป็นการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้จำนวน 11 ตัวแปร โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมด 55 คู่ พบว่าค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่มีค่าแตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และ .05 มีจำนวน 55 คู่ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มีทั้งทิศทางบวกและทิศทางลบ โดยมีค่าพิสัยในทิศทางบวกตั้งแต่ .24 ถึง .81 และในทิศทางลบตั้งแต่ -.23 ถึง -.69

ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดในทิศทางบวกคือตัวแปรความวิตกกังวล (ANX) และตัวแปรความอ่อนล้าทางอารมณ์ (EXH) โดยมีขนาดความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เท่ากับ .81 แสดงว่า หากบุคคลมีความวิตกกังวลสูงแล้ว จะทำให้มีความอ่อนล้าทางอารมณ์สูงด้วย ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดในทิศทางลบคือตัวแปรความอ่อนล้าทางอารมณ์ (EXH) และตัวแปรความพึงพอใจในการทำงานโดยรวม (JSAT) โดยมีขนาดความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เท่ากับ -.69 แสดงว่า หากบุคคลมีความอ่อนล้าทางอารมณ์สูงแล้ว จะมีความพึงพอใจในการทำงานต่ำลง

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ในกลุ่มปัจจัยด้านการประเมินแก่นแท้ของตนเองแบบ 4 มิติ (CSE4) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวกทั้งหมด มีค่าพิสัยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง .55 ถึง .76 แสดงว่า หากการประเมินแก่นแท้ของตนเองในมิติใดสูงขึ้นไป จะมีการประเมินแก่นแท้ของตนเองในมิติอื่นสูงขึ้นไปด้วย โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดคือ ตัวแปรการเห็นคุณค่าในตนเอง (EST) กับการรับรู้ความสามารถโดยทั่วไปของตนเอง (EFF) โดยมีขนาดความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เท่ากับ .76

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ในกลุ่มปัจจัยด้านความเครียดในการทำงาน (STRES) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้มีความสัมพันธ์กันทางบวก โดยตัวแปรความกดดันด้านเวลา (TIM) และความวิตกกังวล (ANX) มีขนาดความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เท่ากับ .72 แสดงว่า หากความกดดันด้านเวลาสูงขึ้นไป จะมีความวิตกกังวลสูงขึ้นไปด้วย

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ ในกลุ่มปัจจัยด้านความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน (BURN) พบว่า ตัวแปรสังเกตได้ทุกตัวมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยเป็นความสัมพันธ์ทางบวกทั้งหมด มีค่าพิสัยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในช่วง .42 ถึง .63 แสดงว่า หากความเหนื่อยหน่ายในการทำงานในด้านใดสูงขึ้นไป จะมีความเหนื่อยหน่ายในการทำงานในด้านอื่นสูงขึ้นไปด้วย โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุดคือ ตัวแปรความอ่อนล้าทางอารมณ์ (EXH) กับการลดค่าความเป็นบุคคลของผู้อื่น (DEP) โดยมีขนาดความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เท่ากับ .63 รายละเอียดดังตารางที่ 21

ตารางที่ 21 เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลความพึงพอใจในการทำงาน

	EST	EFF	LOC	STA	CSE	TIM	ANX	EXH	DEP	RPA	JSAT
EST	(.88)										
EFF	.76**	(.87)									
LOC	.55**	.68**	(.79)								
STA	.63**	.69**	.57**	(.86)							
CSE	.72**	.75**	.67**	.76**	(.90)						
TIM	-.30**	-.29**	-.23**	-.39**	-.36**	(.85)					
ANX	-.38**	-.41**	-.32**	-.52**	-.49**	.72**	(.89)				
EXH	-.37**	-.42**	-.35**	-.49**	-.48**	.69**	.81**	(.93)			
DEP	-.36**	-.37**	-.36**	-.48**	-.44**	.45**	.51**	.63**	(.89)		
RPA	-.44**	-.47**	-.46**	-.42**	-.53**	.24**	.30**	.42**	.53**	(.93)	
JSAT	.42**	.46**	.41**	.47**	.56**	-.47**	-.56**	-.69**	-.54**	-.61**	(.96)
M	3.93	3.82	3.74	3.47	3.63	3.04	2.72	2.60	2.18	2.23	3.47
SD	0.46	0.46	0.42	0.51	0.46	0.71	0.70	0.81	0.62	0.50	0.61

Bartlett's test of sphericity ไค-สแควร์ = 5272.07, df = 55, p = .000, KMO = .897

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บคือค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา

* p < .05, หนึ่งหาง. ** p < .01, หนึ่งหาง.

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความตรงของมาตรวัดการประเมินแก่นแท้ของตนเองระหว่างมาตรวัดแบบ 4 มิติ (4-dimensional scale) และมาตรวัดแบบเอกมิติ (unidimensional scale)

3.1 ผลการตรวจสอบความตรงของมาตรวัดการประเมินแก่นแท้ของตนเอง

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์โมเดล 2 แบบ คือ โมเดลมาตรวัดการประเมินแก่นแท้ของตนเองแบบ 4 มิติ (แบบ ก) และโมเดลมาตรวัดการประเมินแก่นแท้ของตนเองแบบเอกมิติ (แบบ ข) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1.1. ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลมาตรวัดการประเมินแก่นแท้ของตนเองแบบ 4 มิติ (แบบ ก)

ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลมาตรวัดการประเมินแก่นแท้ของตนเองแบบ 4 มิติ พบว่า โมเดลมาตรวัดการประเมินแก่นแท้ของตนเองแบบ 4 มิติมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จากสถิติต่างๆ คือ ค่า p มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด ($\alpha = .05$, ไค-สแควร์ = 17.73, $df = 13$, $p = .168$) ค่า GFI = 0.99, AGFI = 0.99 ซึ่งมีค่าใกล้ 1 และค่า RMSEA = 0.023 มีค่าเข้าใกล้ศูนย์

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณ์ โดยพิจารณาแยกตามตัวแปรแฝง ได้ผลดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรภายในแฝงความพึงพอใจในการทำงาน (JOBSAT) มีตัวบ่งชี้เพียง 1 ตัว คือ ความพึงพอใจในการทำงานโดยรวม (JSAT) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณ์เท่ากับ 1.00 โดยมีความผันแปรร่วมกับความพึงพอใจในการทำงานร้อยละ 100 ($R^2 = 1.00$)

2. ตัวแปรภายในแฝงความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน (BURN) ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดคือ ความอ่อนล้าทางอารมณ์ (EXH) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณ์เท่ากับ 0.99 โดยมีความผันแปรร่วมกับความเหนื่อยหน่ายในการทำงานร้อยละ 98 ($R^2 = .98$) รองลงมาคือ การลดความเป็นบุคคลของผู้อื่น (DEP) และการลดค่าความสำเร็จของตนเอง (RPA) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณ์เท่ากับ 0.65 และ 0.37 ตามลำดับ

3. ตัวแปรภายในแฝงความเครียดในการทำงาน (STRES) ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดคือ ความวิตกกังวล (ANX) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณ์เท่ากับ 0.92 โดยมีความผันแปรร่วมกับความเครียดในการทำงานร้อยละ 85 ($R^2 = .85$) ส่วนความกดดันด้านเวลา (TIM) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณ์เท่ากับ 0.78 โดยมีความผันแปรร่วมกับความเครียดในการทำงานร้อยละ 61 ($R^2 = .61$)

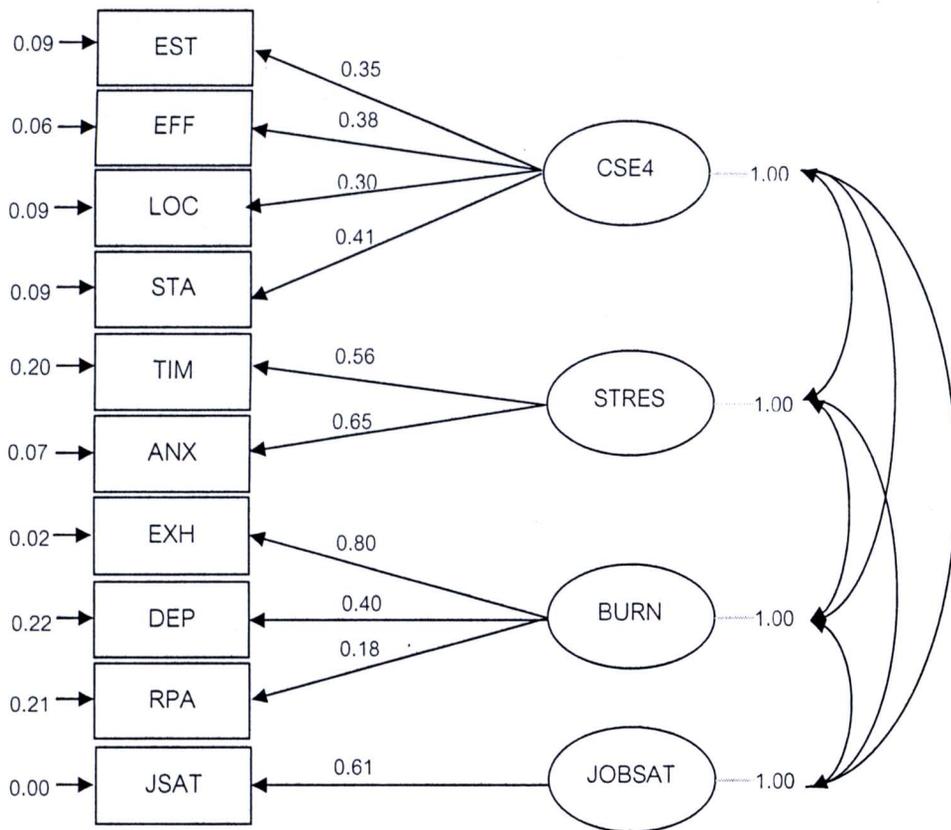
4. ตัวแปรภายนอกแฝงการประเมินเกณฑ์ของตนเองแบบ 4 มิติ (CSE4) ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดคือ การรับรู้ความสามารถของตนเอง (EFF) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณ์เท่ากับ 0.84 โดยมีความผันแปรร่วมกับการประเมินเกณฑ์ของตนเองร้อยละ 70 ($R^2 = .70$) ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดคือ ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง (LOC) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณ์เท่ากับ 0.71 โดยมีความผันแปรร่วมกับการประเมินเกณฑ์ของตนเองร้อยละ 50 ($R^2 = .50$) รายละเอียดจัดตารางที่ 22 และแผนภาพที่ 16

ตารางที่ 22 ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลมาตรฐานวัดการประเมินเกณฑ์ของตนเองแบบ 4 มิติ (โมเดล ก)

ตัวแปร	LX	เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบ			SS	SC	R^2	เมทริกซ์ สปล. คะแนน องค์ประกอบ
		สปล.	SE	t				
CSE4	EST	0.35	0.02	21.21**	0.35	0.76	.58	0.58
	EFF	0.38	0.02	23.68**	0.38	0.84	.70	0.67
	LOC	0.30	0.02	19.24**	0.30	0.71	.50	0.56
	STA	0.41	0.02	23.48**	0.41	0.81	.65	0.71
STRES	TIM	0.56	0.02	23.61**	0.56	0.78	.61	0.24
	ANX	0.65	0.02	29.91**	0.65	0.92	.85	0.82
BURN	EXH	0.80	0.03	31.57**	0.80	0.99	.98	0.93
	DEP	0.40	0.02	18.47**	0.40	0.65	.42	0.14
	RPA	0.18	0.02	8.54**	0.18	0.37	.13	-0.58
JOBSAT	JSAT	0.61	0.02	36.77**	0.61	1.00	1.00	1.86

ไค-สแควร์ = 17.73, $df = 13$, $p = .168$, RMSEA = 0.023, GFI = 0.99

** $p < .01$.

ไค-สแควร์ = 17.73, $df = 13$, $P\text{-value} = .168$, $RMSEA = 0.023$, $GFI = 0.99$

แผนภาพที่ 16 โมเดลมาตรวัดการประเมินกันแท้ของตนเองแบบ 4 มิติ (โมเดล ก)

3.1.2. ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลมาตรวัดการประเมินกันแท้ของตนเองแบบเอกมิติ (แบบ ข)

ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลมาตรวัดการประเมินกันแท้ของตนเองแบบเอกมิติพบว่า โมเดลมาตรวัดการประเมินกันแท้ของตนเองแบบเอกมิติมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จากสถิติต่างๆ คือ ค่า p มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด ($\alpha = .05$, ไค-สแควร์ = 6.40, $df = 4$, $p = .171$) ค่า $GFI = 1.00$, $AGFI = 0.98$ ซึ่งมีค่าใกล้ 1 และค่า $RMSEA = 0.030$ มีค่าเข้าใกล้ศูนย์

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณ์ โดยพิจารณาแยกตามตัวแปรแฝงได้ผลดังต่อไปนี้

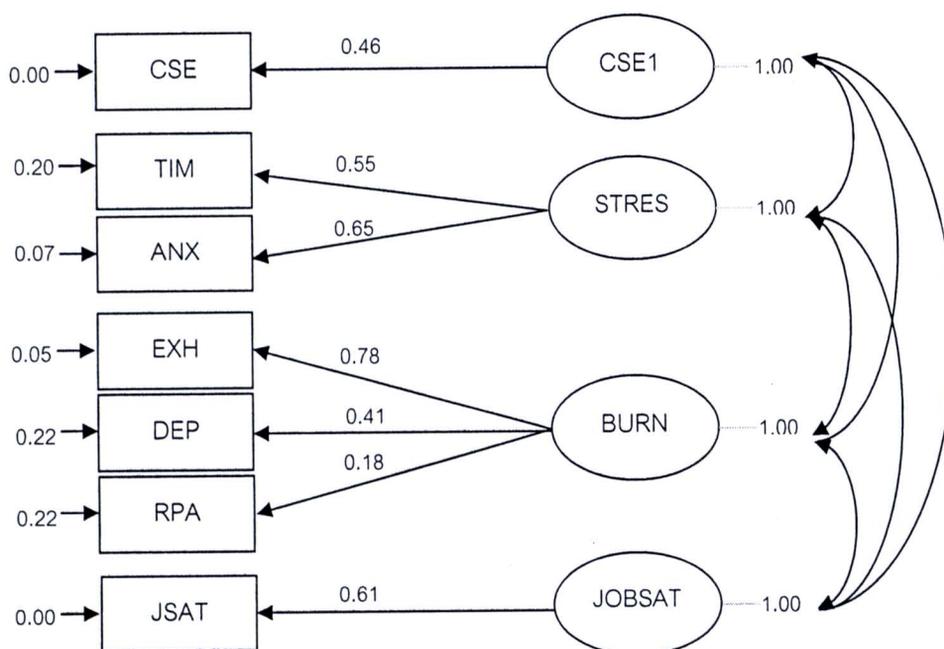
1. ตัวแปรภายในแฝงความพึงพอใจในการทำงาน (JOBSAT) มีตัวบ่งชี้เพียง 1 ตัว คือ ความพึงพอใจในการทำงานโดยรวม (JSAT) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณ์เท่ากับ 1.00 โดยมีความผันแปรร่วมกับความพึงพอใจในการทำงานร้อยละ 100 ($R^2 = 1.00$)
2. ตัวแปรภายในแฝงความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน (BURN) ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดคือ ความอ่อนล้าทางอารมณ์ (EXH) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณ์เท่ากับ 0.96 โดยมีความผันแปรร่วมกับความเหนื่อยหน่ายในการทำงานร้อยละ 92 ($R^2 = .92$) รองลงมาคือ การลดความเป็นบุคคลของผู้อื่น (DEP) และการลดค่าความสำเร็จของตนเอง (RPA) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณ์เท่ากับ 0.65 และ 0.35 ตามลำดับ
3. ตัวแปรภายในแฝงความเครียดในการทำงาน (STRES) ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดคือ ความวิตกกังวล (ANX) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณ์เท่ากับ 0.93 โดยมีความผันแปรร่วมกับความเครียดในการทำงานร้อยละ 86 ($R^2 = .86$) ส่วนความกดดันด้านเวลา (TIM) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณ์เท่ากับ 0.78 โดยมีความผันแปรร่วมกับความเครียดในการทำงานร้อยละ 60 ($R^2 = .60$)
4. ตัวแปรภายนอกแฝงการประเมินกันแท้ของตนเอง (CSE1) มีตัวบ่งชี้เพียง 1 ตัว คือ การประเมินกันแท้ของตนเองแบบเอกมิติ (CSE) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณ์เท่ากับ 1.00 โดยมีความผันแปรร่วมกับการประเมินกันแท้ของตนเองร้อยละ 100 ($R^2 = 1.00$) รายละเอียดดังตารางที่ 23 และแผนภาพที่ 17

ตารางที่ 23 ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลมาตรฐานวัดการประเมินกันแท้ของตนเองแบบเอกมิติ (โมเดล ข)

ตัวแปร	LX	เมทริกซ์น้ำหนักองค์ประกอบ			SS	SC	R^2	เมทริกซ์ สปล. คะแนน องค์ประกอบ
		สปล.	SE	t				
CSE1	CSE	0.46	0.01	36.77**	0.46	1.00	1.00	2.58
STRES	TIM	0.55	0.02	23.40**	0.55	0.78	.60	0.21
	ANX	0.65	0.02	30.07**	0.65	0.93	.86	0.75
BURN	EXH	0.78	0.02	33.97**	0.78	0.96	.92	0.73
	DEP	0.41	0.02	18.63**	0.41	0.65	.43	0.16
	RPA	0.18	0.02	8.36**	0.18	0.35	.13	-0.70
JOBSAT	JSAT	0.61	0.02	36.77**	0.61	1.00	1.00	1.87

ไค-สแควร์ = 6.40, $df = 4$, $p = .171$, RMSEA = 0.030, GFI = 1.00

** $p < .01$.

ไค-สแควร์ = 6.40, $df = 4$, P-value = .171, RMSEA = 0.030, GFI = 1.00

แผนภาพที่ 17 โมเดลมาตรฐานวัดการประเมินกันแท้ของตนเองแบบเอกมิติ (โมเดล ข)

3.2 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบความตรงของมาตรวัดการประเมินแก่นแท้ ของตนเองระหว่างโมเดลแบบ ก และโมเดลแบบ ข

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความตรงของมาตรวัดการประเมินแก่นแท้ของตนเองระหว่างมาตรวัดแบบ 4 มิติ (4-dimensional scale) (โมเดล ก) และมาตรวัดแบบเอกมิติ (unidimensional scale) (โมเดล ข) โดยเปรียบเทียบค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนและค่าสถิติของทั้งสองโมเดลว่าโมเดลใดเป็นโมเดลที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากกว่ากัน ผลการเปรียบเทียบความตรงของมาตรวัดการประเมินแก่นแท้ของตนเองระหว่างโมเดลแบบ ก และโมเดลแบบ ข พบว่าผลต่างของค่าไค-สแควร์ ของโมเดล ก และโมเดล ข มีค่าต่ำกว่าค่าวิกฤต ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าโมเดลทั้งสองมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผู้วิจัยได้นำค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนและค่าสถิติที่ได้จากผลการวิเคราะห์ความตรงของโมเดลทั้งสองโมเดล ประกอบด้วย ค่าไค-สแควร์ (chi-square) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องเชิงสัมพัทธ์ (Relative fit index) ได้แก่ NFI (Normed fit index), NNFI (non normed fit index), PNFI (parsimony normed fit index), CFI (comparative fit index) ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (RMR) ค่ารากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) ค่า model AIC (akaike information criterion) ค่า saturated AIC และ independence AIC มาเปรียบเทียบกัน เกณฑ์ในการตัดสินว่าโมเดลใดเป็นโมเดลที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากกว่ากันพิจารณาจากโมเดลที่มีค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องเชิงสัมพัทธ์ (Relative fit index) ได้แก่ NFI (Normed fit index), NNFI (non normed fit index), CFI (comparative fit index) มีค่าเข้าใกล้ 1 มากกว่า, ค่า PNFI (parsimony normed fit index) ควรมีค่าต่ำ, ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (RMR) ค่ารากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) มีค่าเข้าใกล้ 0 มากกว่า และค่า model AIC (akaike information criterion) น้อยกว่าค่า saturated AIC และ independence AIC (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

ผลการเปรียบเทียบค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนและค่าสถิติของทั้งสองโมเดลแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 24

ตารางที่ 24 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบความตรงของมาตรวัดการประเมินแก่นแท้ของตนเอง ระหว่างโมเดลแบบ ก และโมเดลแบบ ข

โมเดล	χ^2	df	χ^2/df	p
ก	17.73	13	1.36	.168
ข	6.40	4	1.60	.171
ผลต่าง	11.33	9	1.26	-
ค่าวิกฤต	16.92	-	-	-

การเปรียบเทียบดัชนีตรวจสอบความสอดคล้อง											
โมเดล	GFI	AGFI	NFI	NNFI	PNFI	CFI	RMR	RMSEA	MODEL AIC	SAT AIC	INDE. AIC
ก	0.99	0.99	1.00	1.00	0.29	1.00	0.005	0.023	100.73	101.00	7642.58
ข	1.00	0.98	1.00	1.00	0.19	1.00	0.003	0.030	54.40	56.00	4189.99

ผลการเปรียบเทียบค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนและค่าสถิติที่ได้จากผลการวิเคราะห์ความตรงของโมเดล ก กับโมเดล ข สรุปได้ว่า โมเดล ก และโมเดล ข มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เท่าเทียมกัน

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงาน และความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์

4.1 ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานธนาคารพาณิชย์

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์โมเดล 2 แบบ คือ โมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงานที่ใช้การวัดการประเมินแก่นแท้ของตนเองแบบ 4 มิติ (แบบ ก) และโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงานที่ใช้การวัดการประเมินแก่นแท้ของตนเองแบบเอกมิติ (แบบ ข) ดังรายละเอียดต่อไปนี้

4.1.1. ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานธนาคารพาณิชย์ในรูปแบบโมเดลแบบ ก

ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานธนาคารพาณิชย์ในรูปแบบโมเดล ก ซึ่งเป็นโมเดลที่มีการประเมินเกณฑ์ของตนเองแบบ 4 มิติเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและมีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน โดยมีความเครียดในการทำงานและความเหนื่อยหน่ายในการทำงานเป็นตัวแปรสื่อ ดังแสดงในแผนภาพที่ 3.3 พบว่าโมเดลเชิงสาเหตุมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จากสถิติต่างๆ คือ ค่า p มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด ($\alpha = .05, p = .060$) ค่า GFI = 0.99, AGFI = 0.97 ซึ่งมีค่าใกล้ 1 และค่า RMSEA = 0.032 มีค่าเข้าใกล้ศูนย์

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน (JOBSAT) พบว่ามีค่าเท่ากับ .48 แสดงว่าตัวแปรการประเมินเกณฑ์ของตนเองแบบ 4 มิติ ตัวแปรความเครียดในการทำงาน และตัวแปรความเหนื่อยหน่ายในการทำงานสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความพึงพอใจในการทำงาน ได้ร้อยละ 48 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ตัวแปรการประเมินเกณฑ์ของตนเองแบบ 4 มิติ มีอิทธิพลโดยตรงในเชิงบวก (positive direct effect) ต่อตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน เท่ากับ 0.32 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และส่งผลทางอ้อมในเชิงบวก (positive indirect effect) ต่อตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน โดยส่งผ่านตัวแปรความเครียดในการทำงานและความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน เท่ากับ 0.29 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าหากพนักงานธนาคารพาณิชย์มีการประเมินเกณฑ์ของตนเองสูง จะมีความพึงพอใจในการทำงานสูงด้วย

2. ตัวแปรความเครียดในการทำงานมีอิทธิพลโดยตรงในเชิงลบ (negative direct effect) ต่อตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน เท่ากับ -0.23 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และส่งผลทางอ้อมในเชิงลบ (negative indirect effect) ต่อตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน โดยส่งผ่านตัวแปรความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน เท่ากับ -0.10 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าหากพนักงานธนาคารพาณิชย์มีความเครียดในการทำงานสูง จะมีความพึงพอใจในการทำงานต่ำ

3. ตัวแปรความเหนื่อยหน่ายในการทำงานมีอิทธิพลโดยตรงในเชิงลบ (negative direct effect) ต่อตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน เท่ากับ -0.25 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.05$ แสดงว่าหากพนักงานธนาคารพาณิชย์มีความเหนื่อยหน่ายในการทำงานสูง จะทำให้มีความพึงพอใจในการทำงานต่ำ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของตัวแปรความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน (BURN) พบว่ามีค่าเท่ากับ $.56$ แสดงว่าตัวแปรการประเมินเกณฑ์ของตนเองแบบ 4 มิติ และตัวแปรความเครียดในการทำงานสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน ได้ร้อยละ 56 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ตัวแปรการประเมินเกณฑ์ของตนเองแบบ 4 มิติ มีอิทธิพลโดยตรงในเชิงลบ (negative direct effect) ต่อตัวแปรความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน เท่ากับ -0.43 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ และส่งผลทางอ้อมในเชิงลบ (negative indirect effect) ต่อตัวแปรความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน โดยส่งผ่านตัวแปรความเครียดในการทำงาน เท่ากับ -0.24 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ แสดงว่าหากพนักงานธนาคารพาณิชย์มีการประเมินเกณฑ์ของตนเองสูง จะมีความเหนื่อยหน่ายในการทำงานต่ำ

2. ตัวแปรความเครียดในการทำงานมีอิทธิพลโดยตรงในเชิงบวก (positive direct effect) ต่อตัวแปรความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน เท่ากับ 0.42 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ แสดงว่าหากพนักงานธนาคารพาณิชย์มีความเครียดในการทำงานสูง จะมีความเหนื่อยหน่ายในการทำงานสูงด้วย

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของตัวแปรความเครียดในการทำงาน (STRES) พบว่ามีค่าเท่ากับ $.32$ แสดงว่าตัวแปรการประเมินเกณฑ์ของตนเองแบบ 4 มิติสามารถอธิบายความแปรปรวนของความเครียดในการทำงาน ได้ร้อยละ 32 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ตัวแปรการประเมินเกณฑ์ของตนเองแบบ 4 มิติมีอิทธิพลโดยตรงในเชิงลบ (negative direct effect) ต่อตัวแปรความเครียดในการทำงาน เท่ากับ -0.56 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $.01$ แสดงว่าหากพนักงานธนาคารพาณิชย์มีการประเมินเกณฑ์ของตนเองสูง จะมีความเครียดในการทำงานต่ำ

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณ โดยพิจารณาแยกตามตัวแปรแฝง ได้ผลดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรภายในแฝงความพึงพอใจในการทำงาน (JOBSAT) มีตัวบ่งชี้เพียง 1 ตัว คือ ความพึงพอใจในการทำงานโดยรวม (JSAT) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณเท่ากับ 1.00 โดยมีความผันแปรร่วมกับความพึงพอใจในการทำงานร้อยละ 100 ($R^2 = 1.00$)

2. ตัวแปรภายในแฝงความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน (BURN) ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดคือ การลดค่าความสำเร็จของตนเอง (RPA) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณเท่ากับ 0.99 โดยมีความผันแปรร่วมกับความเหนื่อยหน่ายในการทำงานร้อยละ 98 ($R^2 = .98$) ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดคือ การลดความเป็นบุคคลของผู้อื่น (DEP) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณเท่ากับ 0.79 โดยมีความผันแปรร่วมกับความเหนื่อยหน่ายในการทำงานร้อยละ 62 ($R^2 = .62$)

3. ตัวแปรภายในแฝงความเครียดในการทำงาน (STRES) ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดคือ ความวิตกกังวล (ANX) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณเท่ากับ 0.98 โดยมีความผันแปรร่วมกับความเครียดในการทำงานร้อยละ 96 ($R^2 = .96$) ส่วนความกดดันด้านเวลา (TIM) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณเท่ากับ 0.73 โดยมีความผันแปรร่วมกับความเครียดในการทำงานร้อยละ 54 ($R^2 = .54$)

4. ตัวแปรภายนอกแฝงการประเมินเกณฑ์ของตนเองแบบ 4 มิติ (CSE4) ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดคือ ความมั่นคงทางอารมณ์ (STA) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณเท่ากับ 0.93 โดยมีความผันแปรร่วมกับการประเมินเกณฑ์ของตนเองร้อยละ 86 ($R^2 = .86$) ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดคือ ความเชื่ออำนาจควบคุมตนเอง (LOC) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณเท่ากับ 0.65 โดยมีความผันแปรร่วมกับการประเมินเกณฑ์ของตนเองร้อยละ 43 ($R^2 = .43$)

เมื่อพิจารณาเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีค่าทางลบอยู่ระหว่าง -.56 ถึง -.66 และค่าทางบวกอยู่ระหว่าง .61 ถึง .66 ดังรายละเอียดในตารางที่ 25

ตารางที่ 25 ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุความพึงพอใจในการทำงาน (โมเดล ก)

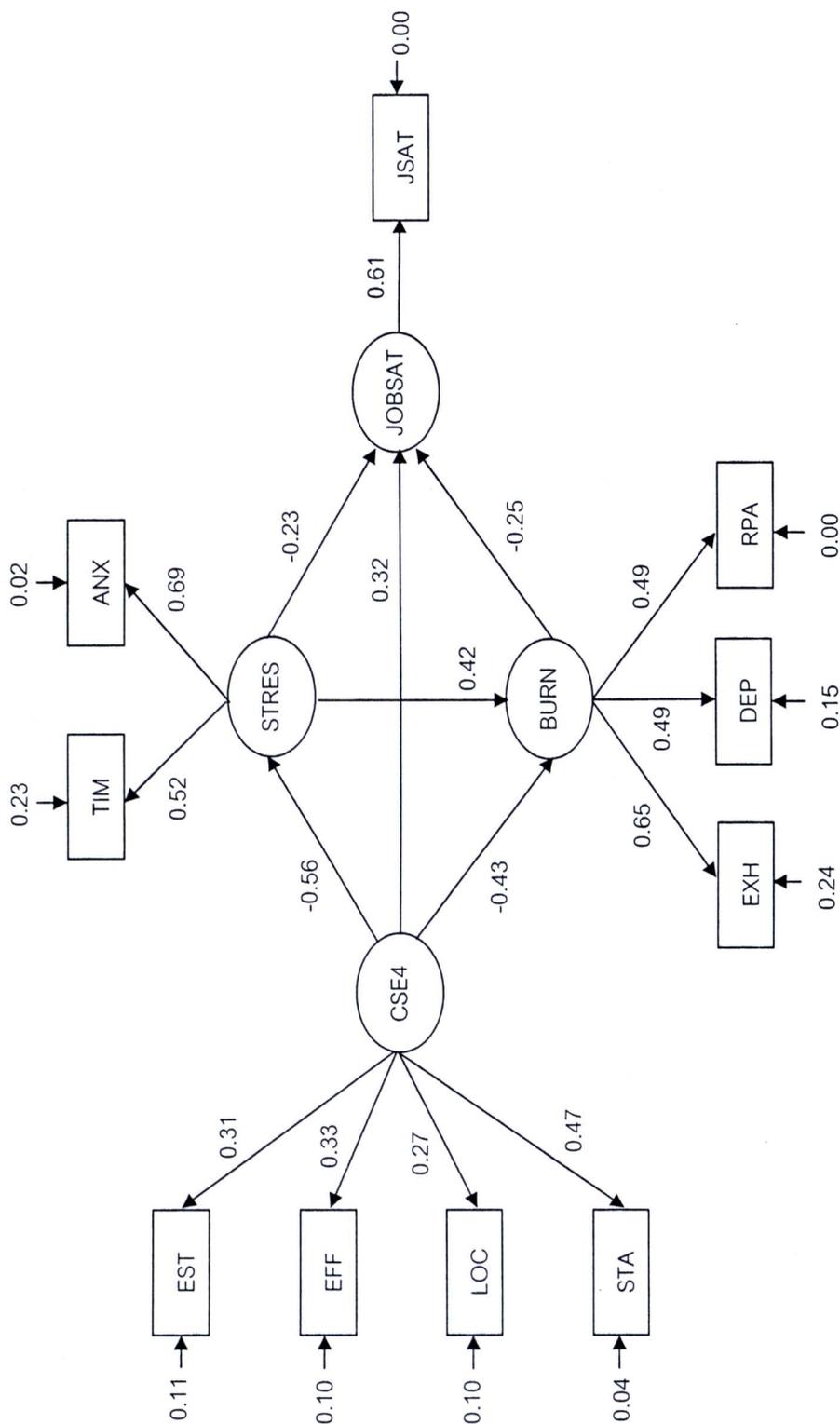
อิทธิพล	JOBSAT			BURN			STRES		
	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE
	0.61	0.32	0.29	-0.66	-0.43	-0.24	-0.56	-0.56	-
CSE4	(0.04)	(0.08)	(0.06)	(0.05)	(0.05)	(0.04)	(0.05)	(0.05)	-
	14.34**	4.10**	4.95**	-13.58**	-8.64**	-5.54**	-10.42**	-10.42**	-
	-0.33	-0.23	-0.10	0.42	0.42	-			
STRES	(0.05)	(0.06)	(0.04)	(0.06)	(0.06)	-			
	-7.31**	3.77**	-2.35*	6.78**	6.78**	-			
	-0.25	-0.25	-						
BURN	(0.11)	(0.11)	-						
	-2.26*	-2.26*	-						

ไค-สแควร์ = 21.73, $df = 13$, $p = .060$, RMSEA = 0.032, GFI = 0.99

ตัวแปร	LX					ตัวแปร	LY				
	b	SE	t	bsc	R ²		b	SE	t	bsc	R ²
	CSE4						STRES				
EST	0.31	0.02	17.96**	0.68	.46	TIM	0.52	-	-	0.73	.54
EFF	0.33	0.02	17.57**	0.72	.52	ANX	0.69	0.05	14.64**	0.98	.96
LOC	0.27	0.02	14.46**	0.65	.43		BURN				
STA	0.47	0.02	24.01**	0.93	.86	EXH	0.65	-	-	0.80	.64
	หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$. ตัวเลขในวงเล็บคือความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน ตัวเลขที่เป็นตัวพิมพ์เอน คือ ค่า t-value TE = อิทธิพลโดยรวม, DE = อิทธิพลทางตรง, IE = อิทธิพลทางอ้อม					DEP	0.49	0.03	15.01**	0.79	.62
						RPA	0.49	0.04	11.39**	0.99	.98
						JOBSAT					
						JSAT	0.61	-	-	1.00	1.00

สมการโครงสร้างตัวแปร	STRES	BURN	JOBSAT	รวม
R SQUARE	.32	.56	.48	

ตัวแปร	เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง			
	JOBSAT	BURN	STRES	CSE4
JOBSAT	1.00			
BURN	-.61	1.00		
STRES	-.57	.66	1.00	
CSE4	.61	-.66	-.56	1.00

ไค-สแควร์ = 21.73, df = 13, P-value = .060, RMSEA = 0.032, GFI = 0.99

แผนภาพที่ 18 โมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานธนาคารพาณิชย์ (โมเดล ก)

4.1.2. ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานธนาคารพาณิชย์ในรูปแบบโมเดลแบบ ข

ผลการวิเคราะห์โมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานธนาคารพาณิชย์ในรูปแบบโมเดล ข ซึ่งเป็นโมเดลที่มีการประเมินแก่ตนเองแบบเอกมิติเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลทางตรงและมีอิทธิพลทางอ้อมต่อตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน โดยมีความเครียดในการทำงานและความเหนื่อยหน่ายในการทำงานเป็นตัวแปรสื่อ ดังแสดงในแผนภาพที่ 3.4 พบว่า โมเดลเชิงสาเหตุมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาได้จากสถิติต่างๆ คือ ค่า p มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนด ($\alpha = .05, p = .071$) ค่า GFI = 1.00, AGFI = 0.97 ซึ่งมีค่าใกล้ 1 และค่า RMSEA = 0.049 มีค่าเข้าใกล้ศูนย์

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน (JOBSAT) พบว่ามีค่าเท่ากับ .52 แสดงว่าตัวแปรการประเมินแก่ตนเองแบบเอกมิติ ตัวแปรความเครียดในการทำงาน และตัวแปรความเหนื่อยหน่ายในการทำงานสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความพึงพอใจในการทำงาน ได้ร้อยละ 52 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ตัวแปรการประเมินแก่ตนเองแบบเอกมิติ มีอิทธิพลโดยตรงในเชิงบวก (positive direct effect) ต่อตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน เท่ากับ 0.20 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และส่งผลทางอ้อมในเชิงบวก (positive indirect effect) ต่อตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน โดยส่งผ่านตัวแปรความเครียดในการทำงานและความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน เท่ากับ 0.35 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าหากพนักงานธนาคารพาณิชย์มีการประเมินแก่ตนเองสูง จะมีความพึงพอใจในการทำงานสูงด้วย
2. ตัวแปรความเครียดในการทำงานมีอิทธิพลโดยตรงในเชิงลบ (negative direct effect) ต่อตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน เท่ากับ -0.18 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และส่งผลทางอ้อมในเชิงลบ (negative indirect effect) ต่อตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน โดยส่งผ่านตัวแปรความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน เท่ากับ -0.24 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าหากพนักงานธนาคารพาณิชย์มีความเครียดในการทำงานสูง จะมีความพึงพอใจในการทำงานต่ำ

3. ตัวแปรความเหนื่อยหน่ายในการทำงานมีอิทธิพลโดยตรงในเชิงลบ (negative direct effect) ต่อตัวแปรความพึงพอใจในการทำงาน เท่ากับ -0.44 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าหากพนักงานธนาคารพาณิชย์มีความเหนื่อยหน่ายในการทำงานสูง จะมีความพึงพอใจในการทำงานต่ำ

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของตัวแปรความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน (BURN) พบว่ามีค่าเท่ากับ .56 แสดงว่าตัวแปรการประเมินตนเองแบบเอกมิติ และตัวแปรความเครียดในการทำงานสามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน ได้ร้อยละ 56 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ตัวแปรการประเมินตนเองแบบเอกมิติ มีอิทธิพลโดยตรงในเชิงลบ (negative direct effect) ต่อตัวแปรความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน เท่ากับ -0.31 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และส่งผลทางอ้อมในเชิงลบ (negative indirect effect) ต่อตัวแปรความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน โดยส่งผ่านตัวแปรความเครียดในการทำงาน เท่ากับ -0.28 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าหากพนักงานธนาคารพาณิชย์มีการประเมินตนเองของ ตนเองสูง จะมีความเหนื่อยหน่ายในการทำงานต่ำ

2. ตัวแปรความเครียดในการทำงานมีอิทธิพลโดยตรงในเชิงบวก (positive direct effect) ต่อตัวแปรความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน เท่ากับ 0.54 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าหากพนักงานธนาคารพาณิชย์มีความเครียดในการทำงานสูง จะมีความเหนื่อยหน่ายในการทำงานสูงด้วย

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของตัวแปรความเครียดในการทำงาน (STRES) พบว่ามีค่าเท่ากับ .27 แสดงว่าตัวแปรการประเมินตนเองแบบ 4 มิติสามารถ อธิบายความแปรปรวนของความเครียดในการทำงาน ได้ร้อยละ 27 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ตัวแปรการประเมินตนเองแบบเอกมิติมีอิทธิพลโดยตรงในเชิงลบ (negative direct effect) ต่อตัวแปรความเครียดในการทำงาน เท่ากับ -0.52 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าหากพนักงานธนาคารพาณิชย์มีการประเมินตนเองสูง จะมีความเครียดในการทำงานต่ำ

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณ โดยพิจารณาแยกตามตัวแปรแฝง ได้ผลดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรภายในแฝงความพึงพอใจในการทำงาน (JOBSAT) มีตัวบ่งชี้เพียง 1 ตัว คือ ความพึงพอใจในการทำงานโดยรวม (JSAT) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณเท่ากับ 1.00 โดยมีความผันแปรร่วมกับความพึงพอใจในการทำงานร้อยละ 100 ($R^2 = 1.00$)

2. ตัวแปรภายในแฝงความเหนื่อยหน่ายในการทำงาน (BURN) ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดคือ การลดค่าความสำเร็จของตนเอง (RPA) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณเท่ากับ 0.90 โดยมีความผันแปรร่วมกับความเหนื่อยหน่ายในการทำงานร้อยละ 80 ($R^2 = .80$) ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดคือ การลดความเป็นบุคคลของผู้อื่น (DEP) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณเท่ากับ 0.77 โดยมีความผันแปรร่วมกับความเหนื่อยหน่ายในการทำงานร้อยละ 59 ($R^2 = .59$)

3. ตัวแปรภายในแฝงความเครียดในการทำงาน (STRES) ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุดคือ ความวิตกกังวล (ANX) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณเท่ากับ 0.95 โดยมีความผันแปรร่วมกับความเครียดในการทำงานร้อยละ 90 ($R^2 = .90$) ส่วนความกดดันด้านเวลา (TIM) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณเท่ากับ 0.75 โดยมีความผันแปรร่วมกับความเครียดในการทำงานร้อยละ 57 ($R^2 = .57$)

4. ตัวแปรภายนอกแฝงการประเมินแก่ตนเอง (CSE1) มีตัวบ่งชี้เพียง 1 ตัว คือ การประเมินแก่ตนเองแบบเอกมิติ มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐานสมบูรณเท่ากับ 1.00 โดยมีความผันแปรร่วมกับการประเมินแก่ตนเองร้อยละ 100 ($R^2 = 100$)

เมื่อพิจารณาเมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีค่าทางลบอยู่ระหว่าง -.52 ถึง -.69 และค่าทางบวกอยู่ระหว่าง .56 ถึง .70 ดังรายละเอียดในตารางที่ 26

ตารางที่ 26 ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุความพึงพอใจในการทำงาน (โมเดล ข)

อิทธิพล	JOBSAT			BURN			STRES		
	TE	DE	IE	TE	DE	IE	TE	DE	IE
	0.56	0.20	0.35	-0.59	-0.31	-0.28	-0.52	-0.52	-
CSE1	(0.04)	(0.04)	(0.04)	(0.04)	(0.04)	(0.04)	(0.05)	(0.05)	-
	15.72**	5.23**	9.71**	-13.58**	-8.19**	-6.37**	-11.43**	-11.43**	-
	-0.42	-0.18	-0.24	0.54	0.54	-			
STRES	(0.04)	(0.06)	(0.04)	(0.06)	(0.06)	-			
	-10.74**	-3.08**	-5.44**	8.60**	8.60**	-			
	-0.44	-0.44	-						
BURN	(0.06)	(0.06)	-						
	-6.97**	-6.97**	-						

ไค-สแควร์ = 5.29, $df = 2$, $p = .071$, RMSEA = .049, GFI = 1.00

ตัวแปร	LX					ตัวแปร	LY				
	b	SE	t	bsc	R ²		b	SE	t	bsc	R ²
	CSE1						STRES				
CSE	0.46	0.01	36.77**	1.00	1.00	TIM	0.53	-	-	0.75	.57
						ANX	0.67	0.04	17.62**	0.95	.90
							BURN				
						EXH	0.66	-	-	0.82	.67
						DEP	0.48	0.03	14.48**	0.77	.59
						RPA	0.45	0.03	13.03**	0.90	.80
							JOBSAT				
						JSAT	0.61	-	-	1.00	1.00
สมการโครงสร้างตัวแปร		STRES			BURN		JOBSAT		รวม		
R SQUARE		.27			.56		.52				
ตัวแปร		เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง									
		JOBSAT			BURN		STRES		CSE1		
JOBSAT		1.00									
BURN		-.69			1.00						
STRES		-.59			.70		1.00				
CSE1		.56			-.59		-.52		1.00		

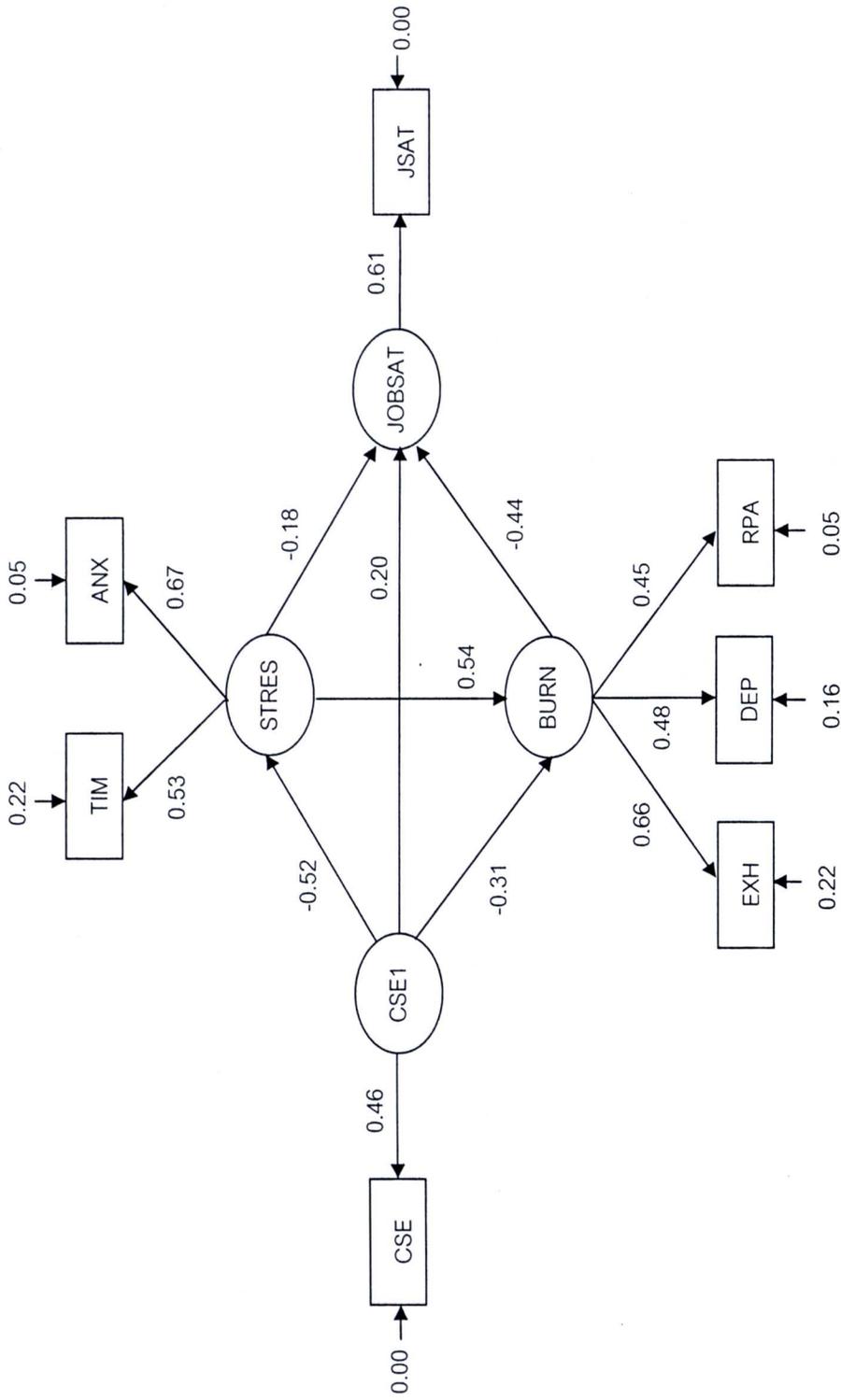
หมายเหตุ * $p < .05$, ** $p < .01$

ตัวเลขในวงเล็บคือความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

ตัวเลขที่เป็นตัวพิมพ์เอน คือ ค่า t-value

TE = อิทธิพลโดยรวม, DE = อิทธิพลทางตรง,

IE = อิทธิพลทางอ้อม

ไค-สแควร์ = 5.29, df = 2, P-value = .071, RMSEA = .049, GFI = 1.00

แผนภาพที่ 19 โมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงานของพนักงานธนาคารพาณิชย์ (โมเดล ๓)

4.2 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงานระหว่างโมเดลแบบ ก และโมเดลแบบ ข

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงานระหว่างโมเดลที่ใช้มาตรวัดการประเมินตนเองแบบ 4 มิติ (โมเดล ก) และมาตรวัดการประเมินตนเองแบบเอกมิติ (โมเดล ข) โดยเปรียบเทียบค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนและค่าสถิติของทั้งสองโมเดลว่าโมเดลใดเป็นโมเดลที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากกว่ากัน ผลการเปรียบเทียบโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงานระหว่างโมเดลแบบ ก และโมเดลแบบ ข พบว่า ผลต่างของค่าไค-สแควร์ ของโมเดล ก และโมเดล ข มีค่าต่ำกว่าค่าวิกฤตที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าโมเดลทั้งสองมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ผู้วิจัยได้นำค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนและค่าสถิติที่ได้จากผลการวิเคราะห์ความตรงของโมเดลทั้งสองโมเดล ประกอบด้วย ค่าไค-สแควร์ (chi-square) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องเชิงสัมพัทธ์ (Relative fit index) ได้แก่ NFI (Normed fit index), NNFI (non normed fit index), PNFI (parsimony normed fit index), CFI (comparative fit index) ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (RMR) ค่ารากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) ค่า model AIC (akaike information criterion) ค่า saturated AIC และ independence AIC มาเปรียบเทียบกัน เกณฑ์ในการตัดสินว่าโมเดลใดเป็นโมเดลที่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์มากกว่ากันพิจารณาจากโมเดลที่มีค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) ค่าดัชนีวัดความสอดคล้องเชิงสัมพัทธ์ (Relative fit index) ได้แก่ NFI (Normed fit index), NNFI (non normed fit index), CFI (comparative fit index) มีค่าเข้าใกล้ 1 มากกว่า, ค่า PNFI (parsimony normed fit index) ควรมีค่าต่ำ, ค่าดัชนีรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนเหลือ (RMR) ค่ารากกำลังสองเฉลี่ยของค่าความแตกต่างโดยประมาณ (RMSEA) มีค่าเข้าใกล้ 0 มากกว่า และค่า model AIC (akaike information criterion) น้อยกว่าค่า saturated AIC และ independence AIC (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

ผลการเปรียบเทียบค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนและค่าสถิติของทั้งสองโมเดลแสดงรายละเอียดดังตารางที่ 27

ตารางที่ 27 ผลการทดสอบการเปรียบเทียบความตรงของโมเดลเชิงสาเหตุของความพึงพอใจในการทำงานระหว่างโมเดลแบบ ก และโมเดลแบบ ข

โมเดล	χ^2	df	χ^2/df	p
ก	21.73	13	1.67	.060
ข	5.29	2	2.65	.071
ผลต่าง	16.44	11	1.49	-
ค่าวิกฤต	19.68	-	-	-

การเปรียบเทียบดัชนีตรวจสอบความสอดคล้อง											
โมเดล	GFI	AGFI	NFI	NNFI	PNFI	CFI	RMR	RMSEA	MODEL AIC	SAT AIC	INDE. AIC
ก	0.99	0.97	1.00	1.00	0.29	1.00	0.003	0.032	105.73	110.00	7642.58
ข	1.00	0.97	1.00	0.99	0.09	1.00	0.003	0.049	57.29	58.00	4178.17

ผลการเปรียบเทียบค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนและค่าสถิติที่ได้จากการวิเคราะห์ความตรงของโมเดล ก กับโมเดล ข สรุปได้ว่า โมเดล ก และโมเดล ข มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เท่าเทียมกัน